

Ko otvarjam **348.** odnosno **XXXI.** miting sedanjega poslovnega leta , mi dovolite , da predvsem prisrčno pozdravim vse naše mile goste , dame in gospode in drage brate rotarje .

Kakor nalašč mi daje jubilej, ki ga praznujemo bližnjo sredo **24.** tm. ob 33-letnici obstoja naše organizacije, priliko, da izpregovorim par besed o Rotaryju. Rotary je družba najodličnejših predstnikov vseh poklicev, družba, ki naj v vseh državah in vseh narodih po svoji sestavi kaže priličen prevez prebivalstva in ki je urejena po gotovem sistemu ; namen te družbe je gojiti sporazum in sodelovanje, spoštovanje in prijateljstvo ne samo med narodi in državami, temveč tudi med posameznimi sloji naroda in celo med posameznimi predstavniki človeške družbe - vse to po principu služenja, ki izključuje izkoriščanje škode drugega v lastno korist; to naše stremljenje zadene tako javno kakor tudi poklicno in zasebno življenje . Načelo služenja vsebuje obenem tudi princip prednosti skupnih in-

teresov pred interesni posameznika .

Niti enega idejnega pojava ne pozna zgodovina, ki bi se s tako neverjetno naglico razširil preko vseh kontinentov sveta in v tako kratki dobi pokazal razmah, kakršnega tako zelo občudujemo pri Rotaryju. V sorazmerno kratki dobi 33 let je Rotary med 52 ^{odigranem} pridobil 184.312 pripadnikov, ki so včlanjeni v 4335 klubih . Svęjo ekspenzivnost je naš pokret zaustavil samo pred onimi mejami, za katerimi ne priznavajo poleg lastnih interesov in lastnih nazorov tudi tujih pravic in lastnih obveznosti napram drugim in ne spoštujejo poštenega prepričanja pripadnikov drugih narodov in socijalnih slojev, drugih ver in svetovnih nazorov, niti ne priznavajo enakovrednosti vseh narodnih, verskih, štanovskih in družabnih skupnosti.

Tudi danes smo se, dragi prijatelji, zbrali k sestanku svojega kluba v izvrševanju svojih rottarskih ciljev, ne da bi hoteli svojim dragim gostom v potankostih razkazovati namen in način svojega

delovanja ali pa uspehe svojega prizadevanja, temveč želimo, da bi po dolgem času zopet enkrat preživeli skupaj v družbi svojih dragih in svojih prijateljev prijeten večer. Po trudapolnem delu se vrača od svojega poklicnega dela mož na svoj dom in želi poleg prijetne domačnosti tudi prijazno besedo svojcev in prijetno družbo prijateljev, da vsaj za par trenutkov pozabi vsakodnevne brige in neprilike. Tudi mi smo priredili ta sestanek, da bi se vsaj za en večer oddaljili od vsakdanjosti ; rotarja sicer veseli njegov poklic in je nanj ponosen, ker mu ne nudi samo potrebnega preživljjanja, temveč mu daje tudi priliko, da koristi skupnosti, vendar pa gojimo tudi prijateljstvo in skušamo uravnovesiti vsakdanje brige s potrebnim prijetnim razvedrilon.

Vendar pa mislim, da ne bi bilo prav, če Vas ne bi, preden preidemo na družabni del, na nekaj prav iskreno opozoril. Na pobudo in z izdatno pripomočjo našega člana br. Skubca smo ustavovili poseben fond za počabiljeno deco. Da bi za pomčč,

ki jo hočemo nuditi bedni pohabljeni mladini, pridobili čim več sredstev in pritegnili k sodelovanju čim več dobrotnikov, smo sklenili ustanoviti društvo, čigar ustanovni občni zbor se bo v kratkem vršil in ki bo imelo možnost izvesti našo idejo na prav široki podlagi. To društvo se zove »Naša skrb« in bomo v njem skušali čim bolje pomagati deci, ki sta jo narava ali pa nesreča prikrajšali pri uživanju božjih darov, ki jih imenujemo zdravo in ravno telo, dober vid in normalen sluh, ter dar govora. Takim nesrečnim otrokom hočemo pomagati, da se jim, kolikor sploh dopušča zdravniška znanost, hibe popravijo ali vsaj zmanjšajo, pomagati jim hočemo, da si ustvarijo samostojno eksistenco in da ne bodo navezani na bridko usodo berača. Prosim Vas v imenu dobre stvari, ki jo zasledujemo, da takrat, ko Vas bomo poklicali k sodelovanju, zastavite vse svoje sile in storite vsak po svoji moči kar največ, da bo društvo čim lepše vršilo svojo plenitveno naložo. Ali ste kedaj videli otroka, ki

ne more uporabljati nog ali pa **rak**, ali niste videli , kako milo gleda po svojih sovrstnikih, ki prešerno skačejo in se igrajo ter veselo rajajo ? Ali ste kdaj videli otroka , ki pohabljen čepi ob cestnem voglu in dviga proti Vam svojo medlo ročico, njegov miloprosec pogled pa razodeva vso tragiko njegove usode . Ali ste že bili v gluhonemnici in videli deco, ki ni čula prijazne materine besede , niti ne ptičjega petja, ne žuborenja studenca in ne vsega onega , kar vzradošča zdravo uho ? Tudi slepa mladina spada med pohabljence . Predstavljajmo si, za koliko je prikrajšan otrok, ki še ni videl ne žarkega jutra, ne zlatih pramenov zahajajočega sonca , ne cvetlic na zeleni livadi in ki v neprestani temi pozna svoje roditelje le kadar otipava njih solzno oko. Ne homo mogli preprečiti tisočerega gorja , ki ga tako težko nosi nedolžna mladina brez svoje krivde, le olajšati jim hočemo življenje, kolikor jih dosežemo in kolikor nam dopuščajo naše moči in naša sredstva . Zato Vas prav prisrčno vabim k sodelovanju,

pristopite k društvu, ko bo ustanovljeno, sodelujte v njem in prispevajte kolikor morete. Kar bo v nabiralni mošniček [danes naš brat zbral blagajnik, bomo dodali v fond za podpiranje pohabljene dece.